

30 Μαΐου, 1994

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΜΙΧΑΛΗΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΨΥΛΛΟΥ,

Έφεσείων,

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Έφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5766).

Παράλειψη χρήσης ζώνης ασφαλείας κατά παράβαση των άρθρων 15 (1), 17(2) και 18 του περί Οδικής Ασφάλειας Νόμου του 1986 (Ν. 174/86) και της ΚΔΠ 210/87.

5 Δικαιώματα κατηγορουμένου — Δικαίωμα για κλήση μαρτύρων — Ο περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος Κεφ. 155.

10 Το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε την εισήγηση του κατηγορουμένου για αντισυνταγματικότητα του πιο πάνω Νόμου. Σαν μόνο λόγο έφεσης ανέπτυξε ισχυρισμό του ότι στερήθηκε του δικαιώματος αποδείξεως της αιτίας που του δίνει το δικαίωμα να αμφιβάλλει για την ορθότητα του Νόμου.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι τα δικαιώματα του κατηγορουμένου συμπεριλαμβανομένου και του δικαιώματος για κλήση μαρτύρων επεξηγήθηκαν σ' αυτόν όταν αποδείχθηκε εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του για να κληθεί να κάμει την υπεράσπισή του, και ο ίδιος δήλωσε ότι δεν θα κατέθετε ούτε θα καλούσε μάρτυρες σ' εκείνο το στάδιο της δίκης που είχε τη δυνατότητα με βάση τον περί Ποινικής Δικονομίας Νόμο Κεφ. 155 να το πράξει.

Η έφεση απορρίπτεται.

20 Υπόθεση που αναφέρθηκε:

Αντωνίου v Αστυνομίας (1989) 2 ΑΑΔ 229.

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον Μιχάλη Ανδρέου Ψύλλου ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις

30 Απριλίου, 1993 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 15642/92) στην κατηγορία για παράλειψη χρήσης ζώνης ασφαλείας κατά παράβαση των άρθρων 15(1), 17(2) και 18 του Περί Οδικής Ασφάλειας Νόμου του 1986 (Νόμος 174/86) και καταδικάστηκε από Μαυρονικόλα, Ε.Δ. σε £20.- πρόστιμο. 5

Ο εφεσείων παρουσιάστηκε αυτοπροσώπως.

Α.Μ. Αγγελίδης, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Κωνσταντινίδης. 10

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΔΗΣ, Δ.: Ο εφεσείων αμφισβητεί την ορθότητα της πρωτόδικης απόφασης με την οποία βρέθηκε ένοχος σε κατηγορία για παράλειψη χρήσης ζώνης ασφαλείας κατά παράβαση των άρθρων 15(1), 17(2) και 18 του περί Οδικής Ασφάλειας Νόμου του 1986 (Ν. 174/86) και της ΚΔΠ 210/87. Τα γεγονότα ήταν παραδεκτά και η συζήτηση είχε ως αντικείμενο την άποψη του εφεσείοντα πως ο νόμος είναι αντισυνταγματικός. Το πρωτόδικο Δικαστήριο, με αναφορά στην υπόθεση *Αντωνίου ν. Αστυνομίας* (1989) 2 ΑΑΔ 299, απέρριψε την εισήγηση. 15 20

Ο εφεσείων ανέπτυξε ως μόνο λόγο έφεσης τον ισχυρισμό του ότι στερήθηκε "δικαιώματος αποδείξεως της αιτίας, που μου δίνει το δικαίωμα να αμφιβάλλω για την ορθότητα του Νόμου". Χειρίστηκε την υπόθεσή του αυτοπροσώπως αλλά μπόρεσε να μας εξηγήσει τί ακριβώς εννοεί. Ενώ θεωρούσε απαραίτητη την προσαγωγή μαρτυρίας για θεμελίωση των ισχυρισμών του ως προς την αντισυνταγματικότητα του Νόμου, το πρωτόδικο Δικαστήριο παρέλειψε να αναλάβει την πρωτοβουλία για κλήση εμπειρογνώμονα ή έστω να επιτρέψει στον ίδιο να καλέσει μάρτυρες. Στερήθηκε έτσι της δυνατότητας να δείξει πως στην πραγματικότητα η χρήση ζώνης ασφαλείας είναι επικίνδυνη και πως η ποινικοποίηση της παράλειψης χρήσης της συνιστά είτε παραβίαση του δικαιώματος ζωής και σωμα- 25 30 35

τικής ακεραιότητας που κατοχυρώνει το άρθρο 7 είτε της αρχής της ισότητας που κατοχυρώνει το άρθρο 28 του Συντάγματος.

- 5 Κρίναμε την έφεση ως εντελώς αβάσιμη και δεν θεωρήσαμε αναγκαίο να ακούσουμε τον εκπρόσωπο των εφεσιβλήτων. Όπως αναφέρεται στο πρακτικό του πρωτόδικου Δικαστηρίου, αφού πάνω στη βάση των παραδεκτών γεγονότων θεωρήθηκε ότι αποδείχθηκε εκ πρώτης όψεως υπόθεση επαρκώς για να κληθεί ο εφεσείων να κάμει την υπεράσπισή του, του επεξηγήθηκαν τα δικαιώματά του. 10 Ανάμεσα σ' αυτά ήταν, όπως ρητά σημειώνεται, και το δικαίωμά του να καλέσει μάρτυρες. Ακολουθεί η δήλωση του εφεσείοντα πως δεν θα κατέθετε ο ίδιος, πως δεν θα καλούσε μάρτυρες και πως θα αγόρευε ως προς την αντι- 15 συνταγματικότητα του Νόμου. Η αναφορά του κατά την ανάπτυξη των επιχειρημάτων του στο διαθέσιμο μαρτύρων που θα τα τεκμηρίωναν, δεν επέβαλλε στο Δικαστήριο οποιοδήποτε καθήκον ούτε συνιστούσε οποιασδήποτε μορφής δικονομικό διάβημα. Ούτως ή άλλως, το στάδιο 20 της προσαγωγής μαρτυρίας είχε ξεπεραστεί αφού δόθηκε στον εφεσείοντα κάθε δυνατότητα να ασκήσει τα δικαιώματα που παρέχει σε κατηγορούμενο ο περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος, Κεφ. 155.

Η έφεση απορρίπτεται.